

[Holmberg.]

grad, er det med de nye bestemmelser, der begrænser de former, hvorunder praktiserende landinspektører kan drive deres virksomhed. Intentionerne er egentlig gode nok: at hindre, at der sker en forflygtigelse af landinspektørernes ansvar i forbindelse med matrikulære arbejder. Med inhabilitetsreglerne er det på samme måde. Det skulle altså være for at beskytte borgerne.

Må jeg egentlig her benytte lejligheden til at spørge landbrugsministeren om noget? Se, når der bliver foreslået ændringer her, så er jeg selvfølgelig klar over, at ministeren mener, det er rigtigt. Men hvad bygger de ændringer egentlig på? Bygger de på, at der i det praktiske liv er sket misbrug af de gældende regler?

Vi kan altså læse, at det ikke koster staten nogen penge, men derfor kunne det godt komme til at koste borgerne nogle penge. Må jeg her henvise til den nye § 4 a, som vi absolut ønsker en nærmere drøftelse af, for ikke at sige en indgående drøftelse af i udvalget.

Som det er fremgået, har jeg ikke hermed totalt afvist forslaget. Det er jo også en førstebehandling, dér gør vi det jo sjældent. Vi tilsiger naturligvis saglig udvalgsbehandling, men i det store og hele er vi betænkelige.

Glensgård (FP):

Selv om jeg i hovedlinjerne kan tilslutte mig den foregående taler, er det ikke sådan generel politisk tilslutning til alt, hvad der kommer fra hr. Holmberg, men i denne sag mener jeg, at hr. Holmberg har trukket nogle af de problemer frem, der ligger.

Under udvalgsarbejdet ønsker vi at få en diskussion med ministeren om bl. a. hele matrikelvæsenet, for vi tror, der ligger en stor besparelse i den offentlige sektor, såfremt vi ændrede ved loven om landinspektørvirksomhed og samtidig så på hele matrikelvæsenet. Som sagt skal vi gerne gå ind i et godt udvalgsarbejde, og vi glæder os så til at se landbrugsministeren i erhvervsudvalget, det er noget nyt.

Jeg vil godt allerede nu bede om, at landbrugsministeren forbereder sig på at give os nogle fornuftige forklaringer på, hvorfor man egentlig har flyttet uddannelsen af landinspektører fra landbohøjskolen til AUC. Vi ser det som en lidt mærkværdig tendens, at man tager disse faglige uddannelser og lægger dem ind under forskellige mærkværdige universiteter.

Men som sagt kan jeg hovedsagelig tilslutte mig hr. Holmbergs bemærkninger. Vi går ind i et udvalgsarbejde, men er noget skeptiske over for lovforslaget.

Ingomar Petersen (RV):

Ændringerne af loven er, som landbrugsministeren anfører i sin fremsættelse, en følge af landinspektørstudiets flytning fra landbohøjskolen til Ålborg universitetscenter. Uddannelsen er herved blevet radikalt ændret, og man må nu afvente, om AUC-uddannelsen kan leve op til de krav, der må stilles til udøvelsen af landinspektørerhvervet. Dette er man jo opmærksom på, idet bekendtgørelsen om uddannelsen ved AUC skal tages op til revision senest i 1980. Skulle det vise sig, at den nye uddannelse ikke kan leve op til kravene, må bestemmelserne for opnåelse af beskikkelse som landinspektør eventuelt igen revideres.

De foreslåede nye regler for opnåelse af beskikkelse i lovens § 1, nye stykker 3 og 4, er en helt nødvendig revision af loven, idet de gamle bestemmelser i lovens § 1, stk. 2, nr. 4, affødte mange urimeligheder, også fordi der i loven ikke var dispensationsmuligheder, og ændringerne her må derfor hilses med glæde.

Bemærkningerne til lovforslaget er dækkende for problemstillingen, idet det bemærkes, at de i matrikeldirektoratet for tiden ansatte landinspektører under lovens forberedelse protesterede kraftigt mod ændringen, der medførte, at de ikke kunne opnå beskikkelse ved deres ansættelse. Lovforslagets § 3, stk. 1, har taget højde for denne situation.

Ændringen af loven er en god justering af konstaterede mangler ved den nu godt 13 år gamle lov. Habilitetskravene er forstærket en smule. Bestemmelsen i lovens § 5, stk. 1, om, at en landinspektør ikke »må udføre matrikulært arbejde, når der kan være tvivl om hans upartiskhed«, medfører vel, at en helt vidunderlig ministeriel skrivelse som den af 6. august 1976 fra matrikeldirektoratet om habilitet og papirløst samliv, til en landinspektør, fremover kan undlades.

Man kunne gøre sig visse overvejelser om loven og dermed landinspektørnævnets »kompetenceområde«, det vil sige lovens § 4, stk. 1. Det er klart, at arbejder i forbindelse med en matrikulær sag kun kan udføres af landinspektører med beskikkelse, men der er andre love, hvori der står, at et arbejde skal udføres